

ZÁPAD USA

NÁRODNÍ PARKY

ČERVEN 2013

1.DEN - PÁTEK - 14.ČERVNA 2013

ODLET Z PRAHY DO SAN FRANCISCA

V pátek ráno v 5.30 hodin našeho střeoevropského času se probouzíme v hotelu na letišti Václava Havla a spěcháme na ranní spoj do Amsterdamu, který odlétá již v 7.00 hodin. Letištní odletová hala je poměrně prázdná, a protože jsme letenky obdrželi již včera večer, stačí dnes odevzdat jen zavazadla a spěchat k letadlu. Ranní let s ČSA do Amsterdamu odlétá na čas, a tak jsme v hlavním městě Holandska v 8.40 SEČ času. Poměrně rychle se přesouváme z příletové haly B až k zámořské hale E, kde nás čeká dlouhá fronta a následná kontrola před vstupem na palubu největšího Boeingu světa, s označením 747, jinak nazývaným také Jumbo Jet. Dvoupatrové letadlo vzbuzuje patřičný respekt již z letištní haly, ale my jsme rádi, že tentokrát letíme přímo. V 9.50 SEČ odlétáme z Amsterdamu s leteckou společností KLM směr San Francisco. Očekávaná doba letu činí téměř 11 hodin, ale díky velkému časovému posunu mezi Evropou a západním pobřežím USA (9 hodin), přistáváme už v 11.30 hodin tamního západoamerického času. Před námi je tedy opravdu velmi dlouhý den. Cestou odpočíváme nebo doladujeme itinerář prvních letošních dní na západě USA. Naše první kroky vedou k imigračnímu úředníkovi a následně do půjčovny Alamo, pro velký vůz značky Chrysler. Po krátké administrativě a hledání auta po půjčovně, odjíždíme směrem ke Golden Gate. Je krásné počasí a most je pouze v lehkém mlžném oparu. Procházíme se po Marina Green a sledujeme na jedné straně most a na druhé pevnost Alcatraz. Následně pokračujeme strmou cestou na Russian Hill, odkud je to kousek k nejklikatější silnici světa s názvem Lombard Street, ale také k proslulé kabelové tramvaji. Zajímavé je sledovat točku tramvaje, protože se jedná o velký kruhový buben, na který tramvaj najede a dva silní zřízenci ji otočí na souběžnou kolej a posunou do směru. To už je kolem šesté večerní a my jsme po dlouhém, téměř 24 hodinovém dni, pěkně unavení. Čeká nás cesta východním směrem až do Livermore, kde spíme v našem oblíbeném Motelu 6. Uléháme kolem deváté večerní místního času.

2.DEN - SOBOTA - 15.ČERVNA 2013

PŘIJÍZDÍME DO YOSEMITE NP

Ráno snídáme přímo v Livermore, kupujeme stan, který nám do cílové destinace nedorazil a odjíždíme do Yosemite NP. Cesta plyne svižně a krátce po poledni přijíždíme k vjezdu do národního parku. Je nádherné azurové počasí a naše první cesta vede k nejkrásnějšímu výhledu na celý národní park s názvem Tunnel View. Následuje krátký výlet k vodopádům Bridalveil Fall, kde se valí v červnu ještě velké množství vody. Fotíme, koupeme se a obdivujeme krásy vodopádu. Pozdní odpoledne trávíme dole v Yosemite Valley, kde jsou krásné výhledy na stěnu El Capitan, vodopády Yosemite Falls i další krásy údolí národního parku. Večer řešíme ubytování, protože jsou všechny kempy úplně

plné. Na večeri potkáváme skupinku ze slovenských Košic, která nám doporučuje zkusit kemp číslo čtyři, který je horolezecký a nebývá úplně plný. Nachází se u nástupního místa k Yosemite Falls, kam chceme zítra stejně jít. Nakonec se tam společně potkáváme a nacházíme jedno volné místo. Rozbalujeme náš nový malý stan a po krátkém povídání s našimi slovenskými sousedy jdeme spát, protože jsme stále pořádně unavení. Stále pocítujeme devítihodinový posun času.

3.DEN - NEDĚLE - 16.ČERVNA 2013 **VYRÁŽÍME NA HALF DOME**

Během noci se nespalo úplně ideálně, protože se celou dobu ozýval šramot z bear boxů, kde je povinností každého nocležníka ukrývat své potraviny a hygienické prostředky před medvědy. Ráno vstáváme po sedmé hodině a nebe je opět azurové. Z původního plánu vyrazit k vodopádům Yosemite Falls schází a my po snídani, nákupu jídla na celý den a rezervaci kempu, vyrážíme směrem k Half Dome. Nejprve musíme přejet autem až na konec Yosemite Village a teprve odtud se jde k hoře, která se tyčí jako monument nad celým Yosemitekým údolím. Cesta nahoru není vůbec lehká a neustále stoupá prudce vzhůru. Nejprve po asfaltové cestě, ale od prvních vodopádů už po cestě prašné i kamenité. Sledujeme především vodopády, které hrnou do údolí neuvěřitelné množství vody. První se nazývá Vernal Fall, kde sledujeme stěnu valící se vody i příjemné osvěžení ze stříkající vody, která dopadá na chodníček, po kterém stoupáme. Vodopád tak lze pozorovat nejen zespodu, ale také shora. Další vodopád v cestě nahoru se jmenuje Nevada Fall a je ještě vyšší. Teprve nad ním se prudké stoupání změní v rovinatější cestu poblíž Little Yosemite Valley. Nikoliv na dlouho. Od kempu, který se nachází kousek nad horními vodopády, už se zase stoupá strmě vzhůru a to až k úpatí hory Half Dome. Očekáváme rangera, který kontroluje povolení pro výstup, ale k našemu překvapení tu není. Pro nás je to jasný signál, že můžeme pokračovat. Nejprve se musí přejít menší vrchol a teprve potom se stoupá po lanech prudce vzhůru. Těsně před začátkem lanových úchytlů leží velké množství rukavic a to je záchrana. Držet se lan a dokázat stoupat švihem vzhůru by bez rukavic vůbec nešlo. Cesta je opravdu strmá a pod nohama žula velmi klouže. Vrchol kopce je dobyt kolem čtvrté odpolední a nabízejí se odsud krásné výhledy na všechny kopce Sierra Nevady, ale také údolí Yosemite Valley. Protože je pozdní odpoledne, je nutné spěchat dolů a to znovu opatrně, protože klesání začíná opět lanovou vložkou. Dole pod skálou bolí především ruce, které trpí cestou nahoru i dolů nejvíc. Celá zbývající cesta dolů je však velmi únavná. To co jsme šli nahoru, to nás stejnou cestou čeká dolů. Se západem slunce jsme úplně dole a naše první kroky směřují pod sprchy, protože jsme po celém dni značně zaprášeni. Odtud uháníme do místního marketu, ale všechno konzumujeme přímo před ním, abychom nemuseli schovávat nic před dotěrnými medvědy. Unavení uléháme kolem desáté.

4.DEN - PONDĚLÍ - 17.ČERVNA 2013

PO TIOGA ROAD ZE ZÁPADU NA VÝCHOD

Tuto noc spíme v našem velkém autě a je to o mnoho lepší řešení. Nikde není slyšet žádný skřípot, ani jiný hluk a tak pospáváme do půl osmé, abychom se následně, v rámci odpočinkového dne, vypravili po silnici, která protíná Yosemite NP ze západu na východ. Po ranní hygieně snídáme opět v oblíbeném centru Yosemite Village a kolem desáté vyrážíme autem napříč parkem a to ze západu na východ. Počasí je stále parádní a proto se kocháme krásnými výhledy na národní park z vyšší nadmořské výšky než včera. Silnice vede až do 3.000 m.n.m. a právě v této části jsou majestátné výhledy na údolí nejkrásnější. Cestou se dokonce koupeme v Tenaya Lake, ale nutno podotknout, že voda je docela studená. Příjemně však osvěží. Po krátké zastávce pokračujeme dále k Tuolumne Meadows s překrásně zelenými loukami, které protínají potůčky. Vyjíždíme z národního parku, abychom navštívili jedno z nejstarších jezer, které na světě existuje, s názvem Mono Lake. Jezerní voda je 3x slanější než moře. Z vody vystupují četné vápencové útvary s názvem tufy. Procházíme se mezi nimi a zhruba po hodině se vydáváme zpět na dlouhou cestu do Yosemite Village, kde máme zarezervovaný ještě jeden nocleh. Zpět do centra národního parku přijíždíme kolem šesté hodiny a ještě vyrážíme na krátký výlet pod světově proslulou horolezeckou stěnu El Capitan. Vycházka trvá slabou půl hodinku a vede lesem, o kterém se říká, že je plný medvědů. Ti prý čekají na stravu, která padá od horolezců přímo ze stěny, a tak to mají bez práce. My žádného nepotkáváme, jen vidíme několik horolezců, kteří se pokoušejí tuto kilometr vysokou stěnu zdolat. Slunce pomalu zapadá a nám zbývá už jen koupel, tentokrát v řece Merced u Swimming Bridge. Voda tam příjemně osvěžuje. Nakonec ještě vyrážíme na večeri kousek od našeho kempu a kolem půl desáté už chceme jít spát. Pracovníci parku ještě kontrolují, zda ve vozech nezůstává jakékoliv jídlo nebo pití, a tak na chvíli ještě odjíždíme, abychom se pak v klidu vrátili zpět a mohli nerušeně usnout.

5.DEN - ÚTERÝ - 18.ČERVNA 2013

ODJÍŽDÍME DO KINGS CANYON NP

Ráno vstáváme chvíli před osmou a vyrážíme na krátkou ranní procházku k Yosemite Falls, která začíná nedaleko od našeho kempu. Sledujeme hučící vodu obou vodopádů, která padá do údolí. Neuvěřitelná podívaná, která nám zabírá zhruba půl hodinky. Poté už definitivně opouštíme Yosemite NP a směřujeme jižně do dalšího národního parku s názvem Kings Canyon. Ten leží severně od svého dvojčete, totiž Sequoia NP. Cestou zastavujeme na dvě krátké pauzy, vždy kvůli stravě, abychom kolem čtvrté hodiny odpolední dorazili k vjezdu do národního parku. Odsud to je na konec Kings Canyon NP ještě hodně daleko, proto si cestu krátíme zastávkou v háji sekvojů s největším General Grant Tree. Je zde možné absolvovat krátký okruh mezi obrovskými sekvoji a obdivovat jejich krásu. Dokonce lze porovnat tentýž padlý strom dnes s rokem

1900. Nenacházíme vůbec žádný rozdíl. Pokračujeme hlouběji do Kings Canyonu podél řeky Kings River až na samý konec velmi dobře udržované silnice, kde vyrážíme na krátkou procházku k Zumwald Meadow. Zabere nám zhruba hodinku a dovede nás na krásně zelenou louku, prosvícenou červnovým sluncem. Po návratu k autu nejprve dojíždíme na konec silnice, která kaňonem vede a odkud už je možné dále postupovat jen pěšky nebo na koni. Při návratu zpět se ještě krátce zastavujeme u vodopádů Roaring river falls. To už se začíná stmívat a my musíme najít bezpečné místo na přenocování. Přeci jen jsou místní lesy plné medvědů, na které nás upozorňuje celá řada tabulí, které popisují správnost uložení jídla i dalších potřeb mimo dosah medvědů. Zastavujeme v Cedar Grove Village pro rychlé osprchování a nákup teplé večere v místním marketu. Nedaleko se nachází kemp s názvem Sheep Creek, kde je ve srovnání s předchozím národním parkem úplně prázdné. Jen pár nadšenců nocuje ve stanech nebo autech na břehu řeky Kings River. My se k nim přidáváme a kolem desáté večerní uléháme v našem voze k nerušenému spánku v divoké přírodě.

6.DEN - STŘEDA - 19.ČERVNA 2013

SEQUOIA NP

I přesto, že nás bylo v kempu málo, žádný medvěd v noci nepřišel. Ráno, jako již tradičně okolo osmé, odjíždíme směrem k Sequoia NP. Nejprve musíme projet zpátky celým kaňonem, což nám zabírá zhruba hodinku. Cestou se domlouváme, že by mohlo být zajímavé, půjčit si koně a strávit trochu času projížděnkou. Je nám doporučený Grant Grove Ranch, kde mají stádečko o více než 20 kusech. Musíme slabou hodinku počkat, proto vyrážíme nejprve na krásnou vyhlídku na celý kaňon a poté se vracíme zpátky ke koním. Vybíráme si vyjížděnkou, která trvá zhruba devadesát minut a vede po vybraných stezkách dolů do kaňonu a zase nahoru. Cestou obdivujeme vzrostlé sekvoje i výhledy na celé okolí. Loučíme se a pokračujeme dále do Sequoia NP. Krátká zastávka na oběd a už směřujeme k nejmohutnějšímu stromu světa, který se jmenuje General Sherman Tree. Tyčí se mezi ostatními obřími sekvojemi. Právě mezi ně vyrážíme po stezce s názvem Congress trail, která následně pokračuje po Alta trail až k Crescent Meadow. V závěru výletu přicházíme na krásně zelenou louku, kolem které se tyčí mohutné sekvoje. Jen toho medvídko stále nepotkáváme, ale to se má změnit. Z Crescent Meadow odjíždíme autobusem, který jezdí zdarma po parku až na parkoviště, kde máme naše auto. Krátce po odjezdu vidíme na levém břehu nad silnicí konečně medvěda. V pohodě si brouzdá mezi stromy a žere všechno, co vidí.auta zastavují a každý si medvěda fotí. Není daleko od nás, ale stále v bezpečné vzdálenosti. Tak jsme se přeci jen dočkali. Před odjezdem z parku navštívujeme ještě padlý strom, kterým projíždějí auta a protože je podvečer, směřujeme ven z parku jižním směrem do Bakersfieldu. Cestou večeříme a potom uléháme v motelu Econolodge na kraji města.

7.DEN - ČTVRTEK - 20.ČERVNA 2013 **PŘES DEATH VALLEY NP DO LAS VEGAS**

Ráno nás čeká v motelu snídaně, která je součástí ubytování, ale i tak se zastavujeme ještě na jedné, kde doplňujeme mimo jiné i zásoby vody, protože nás čeká cesta do nejteplejší a nejsušší oblasti USA s názvem Death Valley. Zjišťujeme, že také u nás jsou nyní netradičně tropická vedra, ale na Death Valley to samozřejmě nemá. Dle předpovědi se teplota ve stínu má šplhat ke 40 stupňům. Cesta z Bakersfieldu do Údolí smrti je velmi dlouhá. Nekonečné roviny, vyschlá krajina, koryta řek i celá jezera vidíme cestou do dalšího národního parku. Do Death Valley NP přijíždíme chvíli před druhou odpolední, cestou dokonce potkáváme několik stejných stromů, které je možné vidět jen v Joshua Tree. Asi se do této pouštní krajiny zatoulaly. Nejprve fotíme z vyhlídek solné jezero, později sjíždíme úplně dolů, dokonce pod hladinu moře, co se nadmořské výšky týká. Krátce zastavujeme u staré těžební oblasti, kde se v dávných dobách těžil borax. Dále pokračujeme k nejnižšímu místu na západní polokouli s názvem Bad Water (- 86 metrů pod mořem). Cestou zpátky projíždíme zajímavou Artist Drive, která vede mezi skalami nahoru a dolů. Při odjezdu z parku ještě zastavujeme na vyhlídce s názvem Zabriskie Point, kde jsou překrásné pestrobarevné výhledy na různé hornivové vrstvy Death Valley NP. Nejvyšší teplotu, kterou jsme dnes v parku naměřili, činí 43°C. Teď už nás čeká jen cesta do Las Vegas a přejezd do dalšího státu USA s názvem Nevada. Cesta do města zábavy i hříchu příliš rychle neutíká. Všude jen nekonečně dlouhé roviny, které řidiče dokonale uspávají. Do Las Vegas přijíždíme krátce před setměním a ještě večeříme v jednom z fast foodů. Za tmy odjíždíme do centra města a to na slavnou Las Vegas Strip Blvd, kde se nachází všechno zajímavé, co člověk může v tomto městě zažít. Ulice svítí pestrobarevnými neony a všude moře lidí. Nejprve projíždíme celou třídou tam i zpět autem, abychom se následně ubytovali v severní části této slavné ulice v hotelu Hilton. Objednali jsme si místo pokoje celý apartmán o velikosti 63 m². Příliš si ho neužíváme, protože naše první kroky vedou zpět do centra zábavy, tedy na ulici. Jdeme až k hotelu Bellagio a tím nejzajímavějším co vidíme, je bitva lodí před hotelem Treasure Island i se závěrečným ohňostrojem. Krátce po půlnoci to otáčíme a po druhé straně se vracíme zpět. Tato strana slavné Las Vegas Strip Blvd je zaměřena více na herny a casina. Na hotelu jsme v půl druhé ráno a čeká nás zasloužený spánek.

8.DEN - PÁTEK - 21.ČERVNA 2013 **Z LAS VEGAS DO GRAND CANYONU**

Ráno spíme hodně dlouho. Zatažené závěsy nás nechávají odpočívat až do půl desáté. Nejprve jdeme provětrat místní obchody v Las Vegas, abychom kolem poledního vyrazili do Grand Canyon NP. Jedná se opět o dlouhý přejezd, kdy mimo jiné přejíždíme do dalšího státu USA s názvem Arizona. Naše první zastávka je v malém městě Williams, kde si prohlédneme zbytky po slavné Route 66. Hlavní třída v tomto městečku dává vzpomenout na slávu této silnice,

vedoucí napříč Spojenými státy. Vyřazena z registru dálnic USA byla v roce 1985, ale i přesto pár vzpomínek zůstalo. Protože je už pozdní odpoledne, přesouváme se na sever k vjezdu do dalšího národního parku s názvem Grand Canyon NP. Kousek za vjezdem náhle zastavujeme, protože se hned vedle silnice významně prochází překrásný elk s obrovským paroží. Fotíme tenhle výstavní kousek a těsně před západem slunce už jsme na parkovišti v Grand Canyon NP, abychom viděli západ slunce a červánky nad tímto majestátním kaňonem. S příchodem tmy se přesouváme do kempu, který se nachází kousek od parkovitě. Unaveni z včerejšího ponocování uléháme k noclehu.

9.DEN - SOBOTA - 22.ČERVNA 2013

GRAND CANYON NP

Dnes vstáváme velmi brzy. Už krátce po sedmé hodině jsme na nohách a vyrážíme směrem do centra Grand Canyon NP. Nejprve jdeme do kina na krátký dokument o tomto překrásném parku a následně přejíždíme do jeho západní části, kde přeseďme na autobus a popojíždíme po jednotlivých vyhlídkách, odkud sledujeme krásu Grand Canyonu. Postupně tak procházíme výhledy s názvy: Trailview Overlook, Maricopa Point, Powell Point, Hopi Point a Pima Point. Ač podobné vyhlídky, stále přináší něco nového. Prohlídka nám zabírá zhruba tři hodinky. Tím naše putování nad kaňonem nekončí, protože při odjezdu z parku ještě navštívíme další vyhlídky, kam se odbočuje ze silnice, která vede z parku ven. Překrásný výhled je především z Lipan Point, kde je možné vidět celý kaňon jako na dlani a nelze zapomenout ani na Desert View, což je poslední vyhlídka na kaňon. Mimo jiné se zde nachází také kamenná věž, odkud je výhled ještě lepší. Během pozdního odpoledne se přesouváme dále východním směrem až do Monument Valley. Cestou si musíme posunout hodinky o hodinu vpřed, a tak do parku indiánů přijíždíme až kolem sedmé večerní. Stíháme jen rychlou návštěvu několika monumentů před hlavní branou, kam chceme jet až zítra, protože kvůli pár minutám je zbytečné platit vjezd. Tady v zemi indiánů totiž náš pas do všech národních parků neplatí. Jen několik fotografií a těsně před západem slunce jedeme do kempu, vzdáleného jen pár mil od vjezdu do Monument Valley Tribal Parku. Zdejší kemp má perfektní zázemí včetně bazénu, kam se jdeme koupat po rychlém ubytování. Časový posun o jednu hodinu nám trochu chybí, tak jdeme spát, abychom ráno mohli vyrazit mezi indiány do Monument Valley.

10.DEN - NEDĚLE- 23.ČERVNA 2013

MONUMENT VALLEY

Ranní vstávání je nepříjemné, protože jedna hodina spánku prostě chybí. Neleníme, skládáme věci a stíháme ještě vyprat a usušit prádlo. Všechno totiž místní kemp nabízí. Odsud je to kousek do Monument Valley Tribal Parku, kde

trávíme celé dopoledne. Nejprve fotíme tři hlavní monumenty, později už projíždíme mezi ostatními prašnou cestou, která měří dohromady 17 mil. Celá prohlídka nám trvá něco přes dvě hodiny a naskýtá se nám krásný pohled na území, které spravují indiáni. Zajímavá je také návštěva jejich obydlí, které je sice jednoduché, ale v teplém počasí se v něm drží příjemný chládek. Kolem jedné po poledni odjíždíme směrem do dalšího národního parku Mesa Verde NP. Cestou nás čeká zastávka na krátký oběd i místo, kde se potkávají hranice čtyř amerických států: Colorado, Utah, Arizona a Nové Mexiko. Po krátké 'mezistátní' návštěvě odjíždíme o několik desítek kilometrů dále, konkrétně do dalšího národního parku s názvem Mesa Verde NP. Nejprve kupujeme vstupenky na zítřejší návštěvu Long House, kde se dozvíme o životě původních obyvatel tohoto kontinentu a následně odjíždíme do kempu, který je nedaleko od vjezdu do národního parku.

11.DEN - PONDĚLÍ - 24.ČERVNA 2013

MESA VERDE NP

Dnešní ráno pospáváme o něco déle než obvykle. Teprve po půl osmé se začínáme zvedat a pokračovat hlouběji do Mesa Verde NP. Naším dnešním cílem jsou sídla původních obyvatelů, kteří na tomto kontinentu žili. Vybíráme si prohlídku dvou obydlí, které si vystavěli původní obyvatelé pod skalními převisy. Jedeme tedy až na úplný konec silnice do Wetherill Mesa, kde se nachází Step House (s možností vlastní prohlídky) i Long House (návštěva jen s průvodcem). Protože máme lístky až na desátou hodinu a přijíždíme zhruba o půl hodinky dříve, vyrážíme nejprve ke Step House. Obydlí se nachází zhruba deset minut cesty od parkoviště. Rychle si ho prohlédneme a před desátou už jsme na parkovišti, kde starší paní (rangerka) začíná své povídání a vybírá lístky, které jsme včera zakoupili. Na prohlídku využíváme tramvaj na kolech, která nás veze k Long House. Celá prohlídka trvá zhruba 90 minut a dozvídáme se během ní spoustu zajímavých informací o prvních obyvatelích. Po skončení přednášky využíváme tramvaj k dalšímu okruhu, kde je možné na krátkých zastávkách ještě vidět další zajímavá místa, jako třeba nepřístupný Kodak House. Z Mesa Verde odjíždíme kolem jedné hodiny odpolední a čeká nás poměrně dlouhá cesta ven z parku, která se táhne. Hladoví přijíždíme do městečka Cortez, kde obědváme. Teprve potom odjíždíme severozápadním směrem, a to do dalšího národního parku s názvem Arches NP. Protože je pod mrakem, jedeme do Arches NP jen na skok, abychom se připravili na zítřejší den a podívali se, co bude nejlepší navštívit. Předpověď slibuje slunečné počasí a my v něj pevně věříme. V podvečer nacházíme kemp ve městě Moab s bazénem i vířivkou. Ve vířivce si povídáme s turisty z Nového Zélandu a chvíli po desáté hodině jdeme spát.

12.DEN - ÚTERÝ - 25.ČERVNA 2013

ARCHES NP, CAPITOL REEF NP

Přesně podle předpovědi počasí je ráno jako vymalované. Vstáváme o půl osmé a po sbalení věcí a lehké snídani v centru města Moab, se vydáváme do Arches NP. Postupně projíždíme jednotlivými vyhlídkami a fotíme především oblouky, kterých se v tomto národním parku nachází opravdu velké množství. Nejprve jedeme k Balanced Rock, což je velká skála, kterou podepírá druhá, znatelně menší, ale obě stále drží. Následuje North a South Windows s krátkým výletem kolem obou oblouků i naproti situovaný Double Arch, což je dvojitý oblouk. Naším hlavním dnešním cílem je výlet k Delicate Arch, pravděpodobně nejhezčímu oblouku v národním parku. Výlet měří zhruba 3 míle a vede malebnou krajinou a především po červených skalách. Celý výlet tam i zpět nám zabírá slabé dvě hodinky, a to ještě fotíme u oblouku spousty fotek. Poslední zastávkou je největší oblouk světa Landscape Arch. K němu se jde z parkoviště dobrých dvacet minut, ale podívaná stojí zato. Možná už brzy nebude existovat, protože v roce 1991 se z něj utrhla velká část a dnes již drží jen silou vůle. Arches NP opouštíme před čtvrtou odpolední a ihned směřujeme k dalšímu národnímu parku v Utahu se jménem Capitol Reef. Původně zamýšlíme parkem jen projet, ale protože sem přijíždíme v podvečer, vyrážíme nakonec na překrásnou Scenic Drive, vedoucí parkem ze severu na jih a zpět. Blížící se západ slunce osvětluje skály překrásně do červena a celá cesta, která měří tam a zpět dohromady 16 mil, je opravdu kouzelná. Protože nechceme pokračovat v dlouhé cestě do dalšího národního parku za tmy, abychom mohli sledovat krásy okolní přírody, zůstáváme nakonec v kempu přímo v národním parku Capitol Reef NP. Ráno moudřejší večera a my kolem jedenácté uléháme ke spánku.

13.DEN - STŘEDA - 26.ČERVNA 2013

BRYCE CANYON NP

Už tradičně okolo půl osmé vstáváme a hned se vydáváme na poměrně dlouhý přejezd do dalšího národního parku s názvem Bryce Canyon NP. Cesta je hodně náročná, protože chvíli klesá, poté zase šplhá do vysokých nadmořských výšek a do cíle tak přijíždíme přesně v poledne. Po vjezdu do Bryce Canyon NP se vydáváme na vyhlídky, ze kterých je možné vidět celý národní park jako na dlani. Ta první se jmenuje Bryce Point a druhá Inspiration Point. Cíl naší dnešní cesty je ale jiný. Chceme jít pěší výlet ze Sunrise Point až do Bryce Point, což znamená projít téměř celý park. Cestou obdivujeme překrásné vyhlídky na pestrobarevné pískovcové věžičky různých tvarů i výšek. Cesta je v teplém počasí velmi náročná, proto s sebou neseme dostatečné zásoby vody. Po téměř třech hodinách jsme v cíli a přejíždíme busem zpět k autu. Žízniví i hladoví jedeme do malého městečka situovaného kousek od parku, kde doplňujeme naše zásoby a prohlédneme si jeho kovbojský vzhled. Večer využíváme v místním kempu vířivku i bazén a aktivně odpočíváme. To už se blíží jedenáctá hodina a čas našeho spánku. Vzpomínáme na parádní slunečný den.

14.DEN - ČTVRTEK - 27.ČERVNA 2013

ZION NP

Ráno vstáváme okolo půl osmé a stíháme ještě vyprat špinavé prádlo přímo v kempu, který tuto službu nabízí. Po krátké snídani odjíždíme do národního parku Zion NP. Cesta není dlouhá, ale národní park se nachází hluboko v údolí, kde celý den přetrvává opravdu velké vedro. V tomto národním parku není možné jezdit autem, ale musí se využít autobusu pendlujícího mezi jednotlivými zajímavými místy Zion NP. Náš cíl je jasný. Chceme absolvovat nejoblíbenější túru v národním parku The Narrows, která se jde téměř celá korytem řeky v hlubokém kaňonu. Přejíždíme tedy autobusem až do jeho poslední stanice s názvem Temple of Synawava, odkud se jde 1 míle až ke korytu řeky. Vstupujeme do vody a jdeme stále hlubším a hlubším kaňonem, více než 2 hodiny proti proudu řeky. Voda dosahuje různé hloubky, nejvíce do pasu, pokud tedy člověk nevyhledává vyloženě místa na plavání. Nakonec se otáčíme a jdeme stejnou cestou zpět k autobusu. Parádní a nezapomenutelný zážitek. V podvečer nám zbývá jen přesun do města Kanab, který je situován jihovýchodně od Zion NP. Po krátké večeři jdeme do kempu a uléháme k spánku.

15.DEN - PÁTEK - 28.ČERVNA 2013

PŘES PARIÁ CANYON AŽ K LAKE POWELL

V noci je dost teplo, přeci jen už nejsme v tak vysoké nadmořské výšce, ale spát se dalo. Kolem osmé vstáváme a odjíždíme východním směrem k městu Page. Cestou nás čeká zastávka a výlet do překrásného kaňonu s názvem Paria Canyon. Z hlavní silnice odbočujeme na prašnou a nerovnou cestu, po které jedeme pořádný kus až k parkovišti ve Wire Pass, což je nástupní místo pro cestu do Paria Canyon. Cesta vede zpočátku na přímém slunci, ale později už procházíme překrásnou úzkou stezkou mezi vysokými skalami, kterou vytvořila před dávnými a dávnými lety řeka. Tu a tam prochází sluneční paprsky až do nitra, jinde zase jdeme temnou částí skalní chodby. Celá cesta vlastně vede korytem řeky, ale ta je vyschlá. S přibývajícím kilometry se ráz cesty mění až v hluboký kaňon, ze kterého není úniku. Naštěstí je slunečné počasí a náhlý déšť, který by s sebou mohl přinést vzestup hladiny, nehrozí. Stále pokračujeme dále, ale víme, že procházka celým kaňonem by zabrala téměř tři dny. Proto se v místě, kde jsou napadané obrovské balvany, otáčíme a vracíme se zpět. Dochází nám také voda, která je k takovému výletu nezbytná. Kolem čtvrté odpolední jsme zpátky u auta a to pěkně vyčerpaní. Čeká nás cesta zpět po prašné cestě až k silnici, která nás dovede do Page. Město na břehu známého a překrásného Lake Powell je jako stvořené pro víkendové radovánky na břehu jezera. Spousta lodí různého druhu brázdí umělé jezero tam i zpět. Nejprve navštívujeme hráz, která řeku Colorado zadržuje, aby ji následně pustila dolů směrem na Grand Canyon. Překrásná podívaná. Venkovní teplota opět láme rekordy a dosahuje dokonce 44 stupňů, proto dlouho neváháme a jedeme se koupat na nedalekou pláž, která leží

už v oblasti národního parku Glen Canyon. Voda je poměrně teplá, ale i tak příjemně osvěží. Večer hledáme volný motel na přespání, jenže blížící se víkend nás posílá opět do kempu a zažíváme jednu z nejteplejších nocí, která snad vůbec existuje. Teploměr neklesá pod 37 stupňů Celsia.

16.DEN - SOBOTA - 29.ČERVNA 2013 **Z PAGE AŽ DO LAS VEGAS**

Po velmi teplé noci vstáváme ráno hodně brzy. Časový posun o hodinu zpět znamená, že už se budíme před sedmou a díky vedru nepřiliš dobře vyspaní. Nevadí. Nejprve musíme nechat opravit pneumatiku, protože nám utíká. Dostáváme adresu na opravnu v centru města Page a za pár drobných je pneumatika obratem opravena a už neutíká. Je lepší mít jistotu před dlouhou cestou zpět až na západní pobřeží. Snídáme, prohlížíme si na hlavní třídě unikát, v podobě velkého množství kostelů naskládaných na jedné ulici za sebou a následně se jdeme znovu koupat do jezera Lake Powell. Venkovní teplota stoupá opět do astronomických výšek a navíc je velmi silný opar. Na pláži dlouho nezevlujeme, protože nás čeká dlouhá cesta do Las Vegas, kde chceme dneska spát a teprve zítra pokračovat směrem do San Francisca. Zastavujeme se na krátkou procházku u Horseshoe Bend, jižně od Page a potom už ujíždíme směr Las Vegas. Cestou rezervujeme hotel, což není vůbec snadné, protože je sobota a většina hotelů na hlavní třídě je obsazena. Do Vegas přijíždíme před osmou večerní a hned míříme na hotel. Čeká nás dlouhá noc opět na hlavní třídě Las Vegas Strip Blvd. Naši noční výpravu začínáme u hotelu Circus Circus a směřujeme dále k Treasure Island. Před hotelem Mirage zastavujeme a sledujeme ohnivou show. Další zastávka je hned před hotelem Bellagio, kde sledujeme hru vodních paprsků, světla a hudby, velmi podobnou naší Křižíkově fontáně, ale v mnohem větším provedení. To už se dostáváme pomalu ke konci nejživější části Strip Blvd. Zbývá pohled na Eiffelovu věž, Vítězný oblouk a překrásné barevné kopule hotelu Excalibur. Přecházíme hlavní třídu a vracíme se po druhé straně zpátky k našemu hotelu. Proplétat se velkým množstvím lidí nám trvá cestou zpět docela dlouho, protože po půlnoci je na ulicích nejvíc živo. Také teplota mírně klesá, ale i tak jsme dnes svědky nejteplejšího dne na naší dovolené, kdy rtuť teploměru odpoledne vystoupala ve stínu až na 47 stupňů Celsia. V jednu ráno jsme na pokoji a uléháme k nerušenému spánku.

17.DEN - NEDĚLE - 30.ČERVNA 2013 **ZPĚT DO KALIFORNIE PŘES YOSEMITE NP**

Už je to tak, naše dovolená se velmi svižně blíží ke konci. Dnes je na programu předlouhý přejezd z Las Vegas až do Kalifornie. Ráno vstáváme kolem deváté, pořádně znaveni včerejším ponocováním v ulicích Las Vegas. Nejprve

jdeme plavat do bazénu místního hotelu, kde jsme od včerejšího příjezdu ubytovaní. Všechno je tak nějak obráceně, protože tím, jak západ USA prožívá další horké léto, my vyhledáváme v bazénu nejledovější přítok vody, abychom se alespoň trochu osvěžili. Při návštěvách fast foodů, které jsou klimatizované, se chodíme ohřát ven a to do pořádné sauny. Nejinak je tomu i dnes. Rtuť teploměru při naší cestě na sever znovu atakuje 45 stupňů Celsia a to po celou dobu jízdy po státě Nevada. Nic zajímavého se na dlouhé cestě neděje, vidíme jen nekonečné roviny a poušť. Dokonce ani žádné město, a tak cestou stavíme jen na dvě krátká občerstvení vždy poblíž benzínové pumpy. Život snad v Nevadě mimo Las Vegas vůbec neexistuje. Nás čeká průjezd přes Yosemite NP, kam přijíždíme okolo půl sedmé podvečerní. Zastavujeme nakoupit v malém krámku u Tuolumne Meadows, fotíme louky, jezera i skály Yosemite NP a sjíždíme na poslední návštěvu do Yosemite Village, nakoupit pár dárků. Cesta po Tioga Road je stejně jako vždy naprosto úchvatná. Yosemite NP je definitivně poslední národní park, kterým v USA letos projíždíme. Krátká návštěva Yosemite Village a už odjíždíme směrem do San Francisca, aby nám zítra, v den odletu, nezbyvalo příliš mnoho kilometrů. Nocujeme nakonec v malém městě Oakdale, kam přijíždíme až v půl dvanácté. V malém motelu nás čeká poslední spánek za oceánem.

18.DEN - PONDĚLÍ - 01.ČERVENCE 2013 ZE SAN FRANCISCA ZPĚT DO EVROPY

Ráno nás čeká nepříjemná zábava v podobě balení věcí do zavazadel, což vzhledem k množství věcí, které jsme za celou dovolenou nakoupili, není vůbec jednoduché. Nakonec jsme ale přeci jen úspěšní a jdeme se osvěžit do bazénku, který patří k malému motelu v Oakdale, kde jsme na dnešek nocovali. Krátce po desáté vyrážíme směrem do San Francisca, kde máme ještě celý den na prohlídku. Do města přijíždíme přes Bay Bridge kolem půl dvanácté a směřujeme nejprve k mostu Golden Gate. Paráda, protože není žádná mlha a my ho tak konečně sledujeme v plné kráse. Fotíme z obou břehů, takže most i přejíždíme a zastavujeme se na všech vyhlídkách odkud je fotografování jen trochu možné. Když už nám to stačí, vyrážíme na malý oběd a hned potom do China Town, tedy čínské čtvrti San Francisca. Docela dost toho kupujeme a máme ten samý problém jako ráno - jak se vejít do letadla. Už nám zase tolik času do odletu nezbyvá, proto začínáme směřovat pomalu na letiště. Z centra města to trvá zhruba třicet minut a naše první kroky směřují do půjčovny, kde vrátíme auto, které bylo po celou dobu dovolené skutečně spolehlivé. Následuje rychlý přesun vláčkem až k odletové hale, jen s malým zaváháním při výstupu. To horší nás ale teprve čeká. Zpět letíme se společností Air France. Při převažování zavazadel je letuška striktní a informuje nás, že naše palubní zavazadla jsou příliš těžká a vyžaduje snížení hmotnosti. A to v průměru o čtyři kilogramy na jedno zavazadlo, jinak nás na palubu prostě nepustí. To bohužel nejde, protože i naše ostatní kufry jsou totálně plné. Naštěstí pomáhá česká chytrost. Při malé nepozornosti letušky část věcí schováváme za nás a hned je váha v pořádku. Za rohem vrátíme věci do palubních kufrů a v pohodě odcházíme k letadlu. Náš let

přes Paříž do Prahy odlétá téměř na čas a to v půl desáté večer západoamerického času. Do půlnoci ještě stíháme večeri, která je mimochodem vynikající a potom se celé letadlo ponoří do tmy, protože je čas odpočinku a u některých i spánku.

19.DEN - ÚTERÝ- 02.ČERVENCE 2013 PŘES PŮL SVĚTA ZASE DOMA

Celou noc a to času platného pro západ USA, trvá náš let do Evropy. Podle střeoevropského času jsme však v Paříži až pozdě odpoledne. Přistání přesně v 17.00 hodin SEČ. Hodinky totiž musíme posunout o 9 hodin vpřed. Jsme po dlouhém letu pěkně unaveni a čeká nás poslední přelet, a to do cílové destinace, kde naše letošní dovolená začala a kde také skončí, tedy do Prahy. Také do domácí destinace odlétá letadlo z Paříže přesně a to v 18.10 SEČ, aby o hodinku a půl později přistálo v Praze. Všechny lety byly pohodové a my jsme zase doma. To poslední co nám zbývá, je vyzvednutí zavazadel a našeho automobilu, které máme zaparkované na Přední Kopanině a známá cesta z Prahy do Liberce. Plní dojmů přijíždíme domů kolem desáté večerní a pro rychlejší aklimatizaci z časového posunu jdeme rychle spát. Letošní dovolená se parádně vydařila.

ZÁKLADNÍ STATISTIKA Z CEST:

POČET KILOMETRŮ: 6.175 KM

SPOTŘEBA LITRŮ BENZÍNU: 170,3 G (= 644,6 L)

PRŮMĚRNÁ SPOTŘEBA: 10,44 L / 100 KM

NEJVYŠŠÍ TEPLOTA: 47°C